

ANTJIE KROG

DICHTER WORDENDE

7

op een ochtend word je wakker midden in klank
met vocaal en klinker en diftong als voelspriet
met aarzelende zorg stem je de geringste beroering
van licht en verlies in klank af

onmiddellijk zie je jezelf geknield
aan de hoorbaar kloppende wand
van een woord – zoekend naar het precieze
moment waarop een versregel volloopt in klank

wanneer de betekenis van een woord zwicht,
begint te verschuiven en zich ten slotte overlevert aan geluid
vanaf dat moment smacht het bloed naar de betovering
van taal – de enige waarheid krijgt een huid van klank

de dichter dicht met haar tong
zij haalt adem – ja, diep uit haar oor

© ANTJE KROG

© VERTALING: ROBERT DORSMAN en JAN VAN DER HAAR

Vijf andere gedichten vindt u in het tijdschrift